

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24Co/111/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117224721
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117224721.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana, v spore žalobkyne Z. Z., J.. XX.XX.XXXX, G. S. Š. XXX, XXX XX K., právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, o zaplatenie 3.374,96 Eur a o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 16Csp/315/2017-111 zo dňa 19.04.2018, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 3.374,96 eur a určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmluve o úvere zo dňa 11.11.2005 č. 8460186.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, že cit.:

„I. Súd zastavuje konanie v časti týkajúcej sa sumy 114,14 Eur s príslušenstvom.

II. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 3.260,82 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 19.1.2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. 8460186, z 11.11.2005, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v znení: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavujúca dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.“ je neprijateľná.

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

3. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. t), ods. 5, § 107 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 517 ods. 1, 2, § 879p Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a, b), § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2 písm. a, e, g), ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 11.11.2005 a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z..

4. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že sporové strany uzavreli dňa 11.11.2005 zmluvu o úvere č. 8460186, na základe ktorej sa žalovaný ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalobcovi úver v sume 1.327,76 Eur (40.000 Sk), pričom žalobca ako dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi sumu 2.589,13 Eur, t. j. istinu zvýšenú o poplatok 1.261,37 Eur, celkovo teda zaplatiť čiastku 2.589,13 Eur. V zmluve je uvedené, že suma 2.589,13 eur (78.000 Sk) bude zaplatená v 12 splátkach po 215,76 eur (6.500 Sk). V zmluve však absentovali náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a), e), g) zákona č. 258/2001 Z. z.. Žalobca z úveru reálne splatil 4.702,72 eur, čo nebolo sporné.

5. V tomto spore pri úvere 1.327,76 Eur činil poplatok 1.261,37 Eur. Poplatok, ktorý má pokryť náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere však nemôže byť ovplyvnený výškou úveru, a to vedie k záveru o tom, že žalovaný sa týmto pomerne sofistikovaným spôsobom snažil opticky vyvolať dojem nižšej úrokovej sadzby, aj keď v skutočnosti administratívny poplatok odvíjajúci sa od výšky úveru vo svojej podstate predstavuje úrok. Poplatok predstavuje takmer 95% z úveru. Splatnosť úveru pritom bola dohodnutá na jeden rok, to znamená, že v skutočnosti úroková sadzba by predstavovala takmer 100% ročne, čo by takmer násobne prevýšilo priemernú úrokovú sadzbu obdobných úverov v bankách. Išlo by nepochybne o úrok v rozpore s dobrými mravmi, čo by spôsobovalo neplatnosť zo zákona s poukazom na § 39 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zrejme to bolo motívom pre žalovaného vyhnúť sa takémuto posúdeniu cez stanovenie administratívneho poplatku. Spotrebiteľ by teda mal platiť administratívny poplatok za dodané skutočné plnenie, musí byť preto predmet administratívneho poplatku určitý a musí byť v primeranej výške. Ak tieto atribúty nie sú splnené, spôsobuje to značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nejedná sa totiž o prípad vylúčenia súdnej kontroly v zmysle § 53 ods. 1 vety druhej, keďže administratívny poplatok nepredstavuje hlavný predmet plnenia úverovej zmluvy (hlavný predmet je poskytnutie úveru za úrok ako to vyplýva z § 497 Obchodného zákonníka), navyše nebol individuálne dojednaný (jeho výšku stanovil žalovaný bez možnosti ovplyvnenia žalobkyňou).

6. Pre posúdenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo potrebné vyhodnotiť úverovú zmluvu podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. V zmluve absentovali náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a), e), g) zákona č. 258/2001 Z. z., preto s poukazom na § 4 ods. 2 písm. g) posledná veta zákona č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru by spôsobila absencia čo i len jednej z uvedených náležitostí. Žalobca by mal žalovanému vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 1.327,76 Eur a keďže doposiaľ zaplatil 4.702,72 Eur, žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 3.374,96 Eur. Po vyjadrení žalovaného vzal žalobca žalobu späť v časti sumy 114,14 eur, súd preto konanie v tejto časti zastavil postupom podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku a uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 3.260,82 eur. V danom prípade žalobca od žalovaného požadoval úroky z omeškania až od druhého dňa nasledujúceho po doručení žaloby t. j. od 19.01.2018.

7. K vznesenej námietke premlčania súd uviedol, že objektívna premlčacia lehota plyní od vzniku bezdôvodného obohatenia t.j. v danom prípade od úhrady žalobcu žalovanému. Súd prvej inštancie však zastáva názor, že v danom prípade je potrebné vychádzať z desaťročnej premlčacej lehoty. Žalovaný má totiž v predmete činnosti poskytovanie úverov a preto sa vyžaduje, aby dodržiaval príslušné právne normy vzťahujúce sa na ich poskytovanie. Žalovaný preto minimálne musel byť uzrozumený s tým, že pokiaľ v úverovej zmluve neuviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú citované v tomto rozsudku napriek tomu, že musel si byť vedomý toho, že ide o spotrebiteľa, nebude môcť od žalobcu žiadať sporné poplatky a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený. Minimálne teda na jeho strane išlo o nepriamy úmysel získať majetkový prospech. Keďže posledná úhrada bola vykonaná dňa 19.10.2010 a až posledná úhrada predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, desaťročná premlčacia lehota uplynie až dňa 19.10.2020, pričom žaloba bola podaná na súd dňa 08.12.2017.

8. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Obsah odvolania žalovaného

9. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia, prípustnosť žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku, premlčanie uplatneného nároku a prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Uviedol, že žalobca uhradil svoj záväzok dňa 18.10.2010 a teda v prípade určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky nezakladal by takýto rozsudok, žiadne nové práva alebo povinnosti, nebol by ani vykonateľným ani aplikovateľným. Požadovaný nárok žalobcu zo zmluvy o úvere sa stal premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 19.10.2012, nakoľko posledná splátka premlčaná v subjektívnej premlčacej lehote bola uhradená dňa 19.10.2010. Žalobcovi zo zmluvy o úvere subjektívna premlčacia lehota začala plynúť odo dňa 25.08.2006, vzhľadom na skutočnosť, že od 25.08.2006 (uhradením istiny vo výške 1.327,76 Eur) žalovanému uhrádzal sumy nad rámec istiny, ktorým sa hradili úroky a poplatky. Žalobca svoj návrh na súde uplatnil až dňa 08.12.2017 po takmer siedmych rokoch, čo nie je sporné. V ďalšom rozsahu žalovaný poukázal na neodstrániteľnú prekážku konania, ktorú predstavuje existencia vecí rozhodnutej, na ktorú je súd povinný prihliadať počas ktorejkoľvek časti konania. O platnosti jednotlivých častí zmluvy o úvere č. 8460186 (teda či zmluva je bezúročná a bez poplatkov alebo nie) už bolo rozhodnuté dňa 07.08.2006, rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 3159/06, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Rozhodcovský súd posúdil zmluvu ako platný a odplatný právny úkon a na jeho základe priznal žalovanému voči žalobcovi plnenie. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z hľadiska res iudicata je prípadná nesprávnosť rozhodcovského rozsudku irelevantná a aj v takomto prípade res iudicata naďalej existuje, preto by súd mal konanie zastaviť pre neodstrániteľný nedostatok konania. Zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Finančné prostriedky pripísané k zmluve o úvere predstavujú zrážky poukazované súdnym exekútorom, ktoré vymohol v exekučnom konaní, pričom exekútorovi bolo dňa 07.11.2006 Okresným súdom Prešov udelené poverenie č. 5707 026269*. Pokiaľ žalobca požadovanú sumu bezdôvodného obohatenia vyčíslil na podklade súm zrazených mu v exekučnom konaní žalovaný si dovoľí poukázať na ustanovenie § 61 zákona č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov „Navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní VYLÚČENÉ.“ Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne, zmeniť tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietne, zároveň si uplatnil náhradu trov konania, vrátane odvolacieho konania.

10. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadrila.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zrušenie napadnutého rozsudku.

12. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie je zrejmé, že sporové strany uzavreli dňa 11.11.2005 zmluvu o úvere č. 8460186, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver v sume 1.327,76 Eur (40.000 Sk), ktorý sa zaviazal vrátiť v celkovej sume 2.589,13 Eur. V zmluve absentujú obsahové náležitosti, vyžadované v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. a), e), g) zákona č. 258/2001 Z. z., preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. g) posledná veta zákona č. 258/2001 Z.

z.). Dojednaný poplatok vo výške 1. 261,37 Eur súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorou sa žalovaný snažil opticky vyvolať dojem nižšej úrokovej sadzby. Poplatok predstavuje takmer 95% zo sumy poskytnutého úveru. Splatnosť úveru bola dohodnutá na jeden rok, to znamená, že v skutočnosti úroková sadzba by predstavovala takmer 100% ročne, čo by takmer násobne prevýšilo priemernú úrokovú sadzbu obdobných úverov v bankách. Išlo by nepochybne o úrok v rozpore s dobrými mravmi, čo by spôsobovalo neplatnosť zo zákona s poukazom na § 39 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

13. Za nedôvodnú považoval odvolací súd námietku žalovaného, ktorou namietal prípustnosť žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku. Naliehavý právny záujem je daný, pretože len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa žalobkyňa nachádza. Len deklaroványm vyslovením bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a deklaroványm vyslovením neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky môže žalobkyňa následne argumentovať vo vzťahu k žalovanému. Práve žalobkyňa a jej majetková sféra je v ohrození. Žalobkyňa v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami a nekalými obchodnými praktikami v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúcich z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., z čoho vyplýva aj naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

14. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

15. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ust. § 220 ods. 2 CSP dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje strane konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní o veci samej.

16. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

17. Podľa § 161 ods. 1, 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

18. Podľa § 35 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, v znení účinnom ku dňu vydania rozhodcovského rozsudku, t.j. 07.08.2006, doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu.

19. Po oboznámení sa s ostatnými uplatnenými odvolaciami námietkami odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vyporiadal so vznesenou námietkou právoplatne rozhodutej veci. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 01.02.2018 je zrejmé, že o platnosti jednotlivých zmlúv o úvere č. 8460186 rozhodol rozhodcovský súd Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 3159/06 zo dňa 07.08.2006.

20. Právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu je pre strany záväzný rovnako ako právoplatný rozsudok súdu, pričom právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o žalobe na plnenie, vytvára

prekážku veci právoplatne rozhodnutej voči žalobe o určenie právneho vzťahu alebo práva, ak otázka, či tu právny vzťah je, alebo nie je (resp. či tu právo je, alebo nie je) bola (musela byť) posúdená pri rozhodovaní o žalobe na plnenie z toho istého právneho vzťahu alebo práva (z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 3 Cdo 42/2006.

21. Ak rozhodcovský súd posúdil predmetný vzťah v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka, bolo úlohou súdu prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia náležite vysvetliť, z akého dôvodu, aj napriek prekážke právoplatne rozhodnutej veci, predmetný vzťah subsumoval pod ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, rovnako tak zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

21. Z obsahu súdneho spisu ďalej vyplýva, že žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, ktorý považoval za premlčaný ako v objektívnej, tak aj subjektívnej premlčacej dobe. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o plynutí 10-ročnej objektívnej doby pre vydanie bezdôvodného obohatenia, vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. V predmetnom právnom vzťahu vystupuje v pozícii profesionála, u ktorého je nevyhnutné prezumovať čo najvyššiu mieru znalosti spotrebiteľského práva. Žalovaný sa zodpovednosti za uzavretie imperfektnej zmluvy nemôže zbaviť ani poukazom na „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobkyne. Ak žalovaný ako subjekt dlhodobo pôsobiaci na finančnom trhu, v rozpore so zákonom nedodrží predpísané náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere či použije neprijateľnú zmluvnú podmienku, jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Je skutočne veľmi ťažko uveriť, aby žalovaný nemal vedomosť o tom, čo môže spôsobiť uzavretím zmluvy bez uvedenia obligatórnych obsahových náležitostí a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzrozumený. Záver o potrebe aplikácie trojročnej objektívnej premlčacej doby upravenej v ustanovení § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka preto nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

22. Súd prvej inštancie sa však v odôvodnení rozhodnutia nevyporiadal s plynutím dvojročnej subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia. Je zrejmé, že súd správne vyžadoval skutočnú, nie iba predpokladanú vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech, avšak neuviedol, aký okamih považuje za určujúci pre plynutie subjektívnej premlčacej doby. Pre posúdenie vecnej správnosti právneho záveru súdu prvej inštancie je preto rozhodnutie v tomto rozsahu nepreskúmateľné.

23. Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil napadnutým rozsudok postupom podľa § 389 ods. 1 psím. b) CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

24. Po vrátení veci je úlohou súdu prvej inštancie prioritne sa zaoberať prekážkou právoplatne rozhodnutej veci. Súd sa vyporiada s materiálnou vykonateľnosťou rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 3159/06 zo dňa 07.08.2006 a posúdi právne následky jeho rozhodnutia na prejednávanej veci. Ak súd dospeje k záveru, že predmetný rozsudok je pre strany záväzný, teda predstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci, konanie v celom rozsahu zastaví, čo bude predstavovať prednostný dôvod zastavenia konania, daný od jeho počiatku. V opačnom prípade súd opätovne rozhodne o čiastočnom späťvratí žaloby a posúdi dôvodnosť nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, v súlade s požiadavkami, kladenými zákonodarcom na odôvodnenie rozhodnutia, v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom zároveň bude reflektovať uplatnenú odvoláciu námietku o exekučnom konaní, pre vymoženie plnenia voči žalobkyňi.

25. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).